

Energia eòlica: nova legislació i no massificació

He publicat diferents articles d'opinió sobre l'energia eòlica. Potser no m'he explicat prou bé o potser no han estat ben interpretats. He observat opinions contradictòries respecte a les meves opinions i desitjaria esclarir el tema. He rebut observacions de fora de la comarca creient que negava la solidaritat de la Terra Alta com a primer productor eòlic de Catalunya i també paradoxalment de gent d'algun poble nostre que desitjaria disposar de més molins per percebre més ingressos per a l'Ajuntament respectiu. Davant del panorama esmentat aclareixo per evitar malentesos la meua postura.

L'energia eòlica és necessària. Entenc l'acord del Parlament de Catalunya quan van aprovar que l'any 2030 ens hem d'abastar en el 50% d'energia neta i que el 2050 al 100%. Si tinc quelcom a dir al respecte és que els diputats catalans no han estat prou agosarats i altres regions peninsulars ja ens han avançat en producció i per tant marxem endarrerits en la carrera de la transició energètica, en perjudici col·lectiu de Catalunya. Hauríem de disposar de suficient energia sostenible abans de les dates previstes, si no volem perdre el tren de la transició energètica i el progrés, quan encara avui som la primera regió productiva de l'Estat espanyol.

L'energia eòlica i la solar haurien de cobrir les necessitats del nostre te-

rritori molt més aviat del previst pel Parlament. Cada moment que passa, consumint energies de fòssils sòlids, significa un perjudici per a les nostres vides, per al medi ambient i per al canvi climàtic. Respirarem impureses que afecten la nostra salut i tot el que ens envolta. Sobretot en el canvis de temps bruscs que patim des de fa uns anys. No és que durant la història no hagin existit grans riudes, calors i freds, pluges continuades i seques que han alterat la societat. Sempre n'hi han hagut. Coneixem, per la història i pels arxius, valls avui conreades de vinyes que no fa gairebé més d'un segle eren torrents amb cursos d'aigua. O grans seques durant el segle XVIII quan la gent no tenien blat per manca de pluges i passaven fam per no poder disposar del pa de cada dia. I encara més lluny quan els cartaginesos travessaren els Alps a l'hivern amb els seus elefants per atacar la península Itàlica o pel Sàhara hi corrien aigües pels rius i els habitants gaudien d'esplendorosa vegetació.

L'energia neta, doncs, és una necessitat ineludible per a la nostra societat actual, i per no hipotecar el futur dels nostres descendents. Mitigar els perjudicis provocats per les energies que avui consumim és l'objectiu col·lectiu que hem de fer possible entre tots. La solidaritat interterritorial ha de ser el principi bàsic pel qual ens hem de guiar.

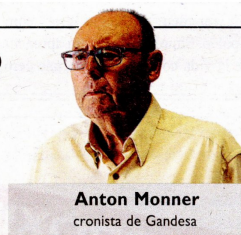
Cal solidaritat però no massificació. Al novembre de fa dos anys vaig fer una entrevista al Sr. Jaume Morron, gerent d'Eollicat, i preguntant-li sobre la massificació, em va respondre: "...A ningú no agrada la massificació. En res. El terme és un encert des del punt de vista comunicacional, però és erroni. Crec que més que "massificació" s'hauria de parlar de concentració. Crec que s'ha de revisar la situació actual: si obrim més zones per fer viable el necessari desenvolupament eòlic, s'acabarà la concentració".

Coincideixo, amb l'observació d'en Morron. Però quan li pregunto: "Si a Catalunya funcionen 811 generadors i a la Terra Alta 148, per què no se'n construeixen altres comarques?". La resposta és la següent: "La normativa que regula la implantació dels parcs eòlics a Catalunya n'és la responsable. Amb la finalitat de preservar els valors naturals, culturals, patrimonials i paisatgístics, el mapa d'implantació ambiental de l'energia eòlica a Catalunya, qualifica el territori en tres categories: incompatible, condicionada a una declaració d'impacte ambiental favorable i compatible. Resulta que les zones amb més i millor recurs eòlic estan incloses a la categoria d'incompatibles de parcs eòlics. La conseqüència d'això és que la concentració de projectes en aquelles àrees de Catalunya compatibles (o condicionades) en les quals el recurs eòlic és

suficient, i que són molt limitades". En un article signat pel mateix Sr. Morron, de dos mesos abans, diu que "Els parcs eòlics de la Terra Alta i el Baix Ebre, imprescindibles".

Queda clar que són els legisladors, o sigui els nostres diputats del Parlament, els que han provocat necessàriament la "concentració" que a la Terra Alta qualifiquem de "massificació". La legislació d'incompatibles i els recursos existents de vent per fer rodar els molins és la base del problema. Com que les comarques amb recursos són limitades, -per incompatibles?- instal·len els molins a la Terra Alta, on els ha resultat fàcil poder convèncer els ajuntaments que mancats de recursos econòmics, alguns d'ells han doblat el pressupost anual, partint de recursos molt limitats. Diners entrats als ajuntaments que són "pa per a avui i fam per a demà", ja que no serveixen per crear riquesa i revertir el despoblament rural. Cabals que han millorat serveis públics, sanejament o urbanisme però que no han incidit en potenciar l'activitat econòmica de la localitat i crear llocs de treball.

Cal canvis legislatius. Existeixen moltes altres comarques a Catalunya on es poden instal·lar aerogeneradors, però la normativa reguladora n'és la responsable, segons Morron. Cal canviar la llei, per poder instal·lar parcs a comarques amb

Anton Monner
cronista de Gandesa

vents idonis però qualificades d'incompatibles. Per què són incompatibles, i la Terra Alta i al Baix Ebre no ho són, senyors diputats? Cal regular-ho adequadament sense privilegis interterritorials.

Però el principal al·licient per aconseguir els objectius marcats pel Parlament és que les empreses elèctriques aportin un tant per cent de la producció que extreuen de la comarca per rebaixar o oferir la gratuïtat en la factura de la llum a empreses i particulars radicats al territori. En altres articles he preguntat, "per què hem de pagar el transport d'electricitat a la factura, si som productors". La legislació que hauria de sortir dels Parlaments hauria d'aprovar la rebaixa de la factura i no pagar el transport. Aquesta seria la forma directa per potenciar les indústries, crear-ne de noves, per incrementar la població i l'activitat econòmica, amb la creació de nous llocs de treball que revertirien el despoblament rural. Si avui la Terra Alta produeix electricitat per a un milió d'habitants i només en som 12.000, no resultaria cap disbarat els canvis legislatius esmentats.